

re færdig med måltidet, end man ellers ville være blevet. Eller oversat til EU-forhold: at man måske i virkeligheden ved en for hurtig optagelse af Rumænien og Bulgarien faktisk forsinker en optagelse af andre lande, som måtte ønske at komme med i EU. Det er det, der er min pointe, og kan fru Anne Grete Holmsgaard ikke se, at der er et problem her?

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu må man jo sige, at udsagnet om, at man kan risikere at få fordøjelsesproblemer, hvis man spiser for hurtigt, er meget, meget generelt. Jeg vil i hvert tilfælde sige, at hvis udvidelsen var foregået i det tempo, som Enhedslisten havde ønsket, havde man selvfølgelig overhovedet ikke udsat sig for nogen fordøjelsesproblemer, for så var det gået uendelig langsomt. Jeg synes, det var en glædens dag, da vi optog de ti nye medlemslande, der blev medlemmer for et par år siden, og jeg er meget overbevist om, at vi også får glæde af at få Rumænien og Bulgarien med.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der ikke flere spørgsmål. Tak til ordføreren. Og sidste ordfører bliver hr. Rune Lund.

Rune Lund (EL):

Ved et møde, som blev holdt i starten af april i år i Wien mellem en række EU-kritiske organisationer i det såkaldte teamsamarbejde, var der en hel del af de deltagende organisationer fra de nye medlemslande i Østeuropa, der udtrykte en frustration over, at efter optagelsen var den politiske situation i landene meget svær. Det, som var problemet, og som blev meget tydeligt på det her møde, var, at de nye optagne lande bliver drænet for vigtig arbejdskraft; både håndværkere, sundhedspersonale og specialister forsvinder ud af landet.

Samtidig betyder gunstige skattevilkår og tilskudsmuligheder for udenlandske virksomheder, at landenes økonomier bliver skævvredet, og at lokalproduktion bliver presset af banen af vestlige firmaer. De nye lande har opfyldt strenge krav til medlemskab, men de føler sig nu som en slags kolonier og andenrangsborgere i det udvidede EU. Det var det billede, der tegnede sig på det møde.

I Enhedslisten har vi det sådan, at vi ikke kan tilråde borgerne i Bulgarien og Rumænien at søge ind i EU. Vi mener faktisk, at EU er et skidt

selskab. Det er et selskab med manglende demokrati; det er et selskab, hvor store selskaber og monopoler har en lang række rettigheder, og hvor de i alt for høj grad slår takten.

Men det er jo også sådan, at Enhedslisten ikke ønsker at stå i vejen for de lande, som ønsker optagelse i EU, hvis de for det første gerne selv vil det, og hvis de for det andet opfylder betingelserne. Sådan har vi det med alle lande. Det er ikke sådan, at vi skelner mellem landene og f.eks. siger, at Tyrkiet er ét land og der gælder særlige regler for Tyrkiet. Man har snakket meget om absorptionskapaciteten i Tyrkiet, og det mener jeg faktisk er ren mobning af Tyrkiet. Tyrkiet er et land ligesom alle andre lande, og det er Rumænien og Bulgarien også.

Når det er sagt, så skal det understreges, at Enhedslisten er kritisk på den måde – jeg har været inde på det før – at selv om vi siger, at lande kan komme med, hvis de opfylder de to betingelser, så er det selvfølgelig sådan, at vi ikke kan anbefale et medlemskab.

Med hensyn til den proces, der kører i EU med Kommissionens seneste rapport af 26. september, kan vi i Enhedslisten umiddelbart støtte de ledsageforanstaltninger, som er opstillet over for de to stater, men vi synes samtidig, det er betænkeligt at skulle støtte en optagelse, når det viser sig, at betingelserne altså ikke er opfyldt.

Det virker mest af alt, som om man ligesom har lagt sig fast på, at der skulle ske en optagelse af Bulgarien og Rumænien uanset hvad, og at man, uanset betingelserne er opfyldt eller ej, giver de her lande og har givet dem en forhåbning om optagelse, før betingelserne er opfyldt.

Jeg synes ærlig talt, det er en meget bagvendt måde at foretage en optagelse på. Restriktionerne i form af ledsageforanstaltninger er så omfattende, at man faktisk burde have udskudt optagelsen i hvert fald indtil den 1. januar 2008 og måske sikkert også et senere tidspunkt for på den måde at afvente udviklingen i de to stater.

Men samlet set må jeg på Enhedslistens vegne sige, at vi ikke kan forstå, hvorfor man har det her kissejav; vi kan ikke forstå, hvorfor der er det hastværk; vi kan ikke forstå, hvorfor man ikke bare giver det noget mere tid, sådan at man kan få styr på optagelsesbetingelserne og så på et tidspunkt ude i fremtiden kan sige til Bulgarien, Rumænien, Tyrkiet og alle mulige andre: Når I opfylder betingelserne, skal I være hjerteligt velkommen. Og det skal de i hvert fald være på det tidspunkt, hvor betingelserne er opfyldt. Men de er det altså ikke i dag.